

31997L0036

L 202/60

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

30.7.1997.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 97/36/EK

(1997. gada 30. jūnijs),

ar ko groza Padomes Direktīvu 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 57. panta 2. punktu un 66. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 189. panta b) apakšpunktā noteikto procedūru ⁽³⁾ un ievērojot Samierināšanas komitejas 1997. gada 16. aprīlī apstiprināto kopīgo dokumentu,

- (1) tā kā Padomes Direktīva 89/552/EEK ⁽⁴⁾ veido juridisko pamatu televīzijas apraidei iekšējā tirgū;
- (2) tā kā Direktīvas 89/552/EEK 26. pantā noteikts, ka ne vēlāk kā piecus gadus pēc šīs direktīvas pieņemšanas un pēc tam ik pēc diviem gadiem Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu un, ja vajadzīgs, izstrādā citus priekšlikumus par tās pielāgošanu sasniegumiem televīzijas apraides jomā;
- (3) tā kā, piemērojot Direktīvu 89/552/EEK un ziņojumā par tās piemērošanu, ir atklāta vajadzība noskaidrot dažas definīcijas vai dalībvalstu pienākumus saskaņā ar šo direktīvu;
- (4) tā kā Komisija 1994. gada 19. jūlija paziņojumā "Eiropas ceļš uz informācijas sabiedrību: darbības plāns" uzsvērusi, cik svarīgi piemērot audiovizuālo pakalpojumu saturam

tādu regulatīvo sistēmu, kas palīdzētu aizsargāt šādu pakalpojumu brīvu apriti Kopienā un atbalstītu šā sektora izaugsmes iespējas, ko paver jaunas tehnoloģijas, vienlaikus ņemot vērā audiovizuālo programmu īpašo raksturu, jo īpaši kultūras un sociālo ietekmi, lai arī kāds būtu raidīšanas veids;

- (5) tā kā Padome 1994. gada 28. septembra sanāksmē atbalstījusi šo darbības plānu un uzsvērusi vajadzību uzlabot Eiropas audiovizuālās industrijas konkurētspēju;
- (6) tā kā Komisija ir iesniegusi *Zaļo grāmatu* par nepilngadīgo un cilvēka cieņas aizsardzību audiovizuālajos un informācijas pakalpojumos un tā ir apņēmusies iesniegt *Zaļo grāmatu* par šo jauno pakalpojumu kultūras aspektu attīstīšanu;
- (7) tā kā jebkurai tiesību sistēmai attiecībā uz jauniem audiovizuālajiem pakalpojumiem ir jābūt saskaņotai ar šīs direktīvas galveno mērķi radīt juridisko pamatu pakalpojumu brīvai apritei;
- (8) tā kā ir svarīgi, lai dalībvalstis sāktu rīkoties attiecībā uz televīzijas apraidei pielīdzināmiem pakalpojumiem nolūkā novērst jebkurus to pamatprincipu pārkāpumus, kam jāreglamentē informācija, un būtisku atšķirību rašanos attiecībā uz brīvu apriti un konkurenci;
- (9) tā kā valstu un valdību vadītāji, kas tikās Eiropadomes sanāksmē Ešenē 1994. gada 9. un 10. decembrī, griezās pie Komisijas ar lūgumu līdz viņu nākamajai sanāksmei iesniegt priekšlikumu Direktīvas 89/552/EEK pārskatīšanai;
- (10) tā kā, piemērojot Direktīvu 89/552/EEK, ir atklājusies vajadzība noskaidrot jurisdikcijas koncepciju, ko īpaši piemēro audiovizuālajam sektoram; tā kā, ņemot vērā Eiropas Kopienas Tiesas praksi, uzņēmējdarbības kritērijam būtu jākalpo par konkrētās dalībvalsts jurisdikciju noteicošo kritēriju;

⁽¹⁾ OV C 185, 19.7.1995. lpp., un OV C 221, 30.7.1996., 10. lpp.

⁽²⁾ OV C 301, 13.11.1995., 35. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 1996. gada 14. februāra atzinums (OV C 65, 4.3.1996., 113. lpp.). Padomes 1996. gada 18. jūlija kopējā nostāja (OV C 264, 11.9.1996., 52. lpp.) un Eiropas Parlamenta 1996. gada 12. novembra lēmums (OV C 362, 2.12.1996., 56. lpp.). Eiropas Parlamenta 1997. gada 10. jūnija lēmums un Padomes 1997. gada 10. jūnija lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 298, 17.10.1989., 23. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

- (11) tā kā saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti Tiesas 1991. gada 25. jūlija spriedumā Faktortama lietā ⁽¹⁾, uzņēmējdarbības koncepcija ir saistīta ar ekonomiskas darbības veikšanu konkrētā uzņēmumā nenoteiktā periodā;
- (12) tā kā televīzijas raidorganizāciju izveidi var noteikt tādu praktisku kritēriju kopums kā pakalpojumu sniedzēja galvenā biroja atrašanās vieta, vieta, kur parasti pieņem lēmumus par programmu veidošanas politiku, vieta, kur veic programmas beidzamo noformējumu, pirms to pārraida publikai, un vieta, kur atrodas lielākā daļa tā darbaspēka, kas ir vajadzīgs televīzijas apraides veikšanai;
- (13) tā kā praktisku kritēriju kopuma pieņemšana ir izstrādāta, lai ar vispusīgu procedūru noteiktu, ka raidorganizācija ir vienas un tikai vienas dalībvalsts jurisdikcijā sakarā ar pakalpojumiem, uz ko attiecas šī direktīva; tomēr, ņemot vērā Eiropas Tiesas praksi un lai izvairītos no gadījumiem, kad raidorganizācija neatrodas nevienas dalībvalsts jurisdikcijā, uz uzņēmējdarbības kritēriju 52. panta nozīmē un saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu jāatsaucas kā uz izšķirošo kritēriju dalībvalsts jurisdikcijas noteikšanā;
- (14) tā kā Tiesa vienmēr uzskatījusi ⁽²⁾, ka dalībvalstij ir tiesības veikt pasākumus pret televīzijas raidorganizāciju, kas izveidota citā dalībvalstī, bet virza visu vai lielāko daļu savas darbības uz pirmās dalībvalsts teritoriju, ja uzņēmējdarbības izvēles pamatā ir izvairīšanās no likumiem un citiem normatīvajiem aktiem, ko piemērotu minētajai organizācijai, ja tā būtu izveidota pirmās dalībvalsts teritorijā;
- (15) tā kā Līguma par Eiropas Savienību F panta 2. punktā paredzēts, ka Savienība ievēro Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas garantētās pamattiesības kā vispārīgus Kopienas tiesību principus; tā kā jebkuri pasākumi nolūkā ierobežot uztveršanu un/vai samazināt televīzijas pārraižu retranslāciju saskaņā ar Direktīvas
- 89/552/EEK, ko groza ar šo direktīvu, 2. panta a) apakšpunktu ir jāsaskaņo ar šādiem principiem;
- (16) tā kā jānodrošina Direktīvas 89/552/EEK, ko groza ar šo direktīvu, noteikumu efektīva piemērošana visā Kopienā, lai saglabātu brīvu un godīgu konkurenci starp firmām vienā nozarē;
- (17) tā kā tieši ietekmētajām trešām personām, tostarp citu dalībvalstu pilsoņiem, saskaņā ar valsts tiesībām ir jāspēj aizsargāt savas tiesības pret citu dalībvalstu kompetentām tiesu vai citām iestādēm, kuru jurisdikcijā ir televīzijas raidorganizācija, kas nav ievērojusi attiecīgās valsts noteikumus, kuri izriet no Direktīvas 89/552/EEK, ko groza ar šo direktīvu, piemērošanas;
- (18) tā kā ir būtiski, lai dalībvalstis varētu veikt pasākumus tiesību uz informāciju aizsardzībai un nodrošināt auditorijai plašas iespējas redzēt tādu sabiedrībai svarīgu valsts vai starptautiska mēroga notikumu kā Olimpiskās spēles, Pasaules kausa izcīņa futbolā un Eiropas futbola čempionāts televīzijas reportāžas; tā kā šajā nozīmē dalībvalstīm saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem ir tiesības veikt pasākumus, lai panāktu, ka viņu jurisdikcijā esošajām raidorganizācijām ir ekskluzīvas tiesības translēt šādus notikumus;
- (19) tā kā Kopienā jāveic pasākumi, lai izvairītos no iespējamās juridiskās nenoteiktības un tirgus traucējumiem un lai saskaņotu televīzijas pakalpojumu brīvu cirkulāciju nolūkā novērst iespēju apiet valsts veiktos pasākumus vispārējo likumīgo interešu aizsardzībai;
- (20) tā kā jo īpaši šajā direktīvā jāparedz noteikumi attiecībā uz raidorganizāciju veiktu tādu ekskluzīvu translācijas tiesību izmantošanu, kuras tās varētu būt nopirkušas attiecībā uz pasākumiem, ko par īpaši svarīgiem uzskata sabiedrība citā dalībvalstī, nevis tajā, kuras jurisdikcijā ir raidorganizācija, un tā kā, lai izvairītos no spekulatīvas tiesību pirkšanas nolūkā apiet valsts pasākumus, šie noteikumi jāpiemēro attiecībā uz līgumiem, ko slēdz pēc šīs direktīvas publicēšanas un attiecībā uz notikumiem, kas notiks pēc ieviešanas datuma, un tā kā, atjaunojot līgumus, kas ir parakstīti pirms šīs direktīvas publicēšanas, tos uzskata par jauniem līgumiem;

⁽¹⁾ Lieta C-221/89, *Queen v. Secretary of State for Transport, ex parte Faktortame Ltd. and Others*, (1991) ECR I-3905, paragraph 20.

⁽²⁾ Sk. jo īpaši nolēmumus lietā 33/74, *Van Binsbergen v. Bestuur van de Bedrijfsvereniging*, (1974) ECR 1299 un lietā C-23/93, *TV 10 SA v. Commissariaat voor de Media*, (1994) ECR I-4795.

- (21) tā kā sabiedrībai nozīmīgi notikumi šajā direktīvā atbilst noteiktiem kritērijiem, tas ir, tie ir ievērojami notikumi, kas interesē plašu sabiedrību Eiropas Savienībā vai attiecīgā dalībvalstī, vai arī tie ir valstiski svarīgi attiecīgajā dalībvalstī un tos iepriekš organizē pasākuma organizētājs, kuram ir likumīgas tiesības pārdot tiesības attiecībā uz šo notikumu;
- (22) tā kā šajā direktīvā "brīva televīzija" nozīmē tādu programmu pārraidi sabiedriskajā vai komercianālā, kuras sabiedrībai pieejamas bez maksas līdzās katrā dalībvalstī visplašāk izplatītajiem apraides finansēšanas modeļiem (piemēram, televīzijas nodoklis un/vai pamata abonēšanas maksa attiecībā uz kabeļu televīziju);
- (23) tā kā dalībvalstis var brīvi veikt pasākumus, ko tās uzskata par piemērotiem attiecībā uz pārraidēm, ko raida no trešām valstīm un kas neatbilst Direktīvas 89/552/EEK, ko groza ar šo direktīvu, 2. panta nosacījumiem, ja tās ir saskaņotas ar Kopienas tiesībām un Kopienas starptautiskajām saistībām;
- (24) tā kā, lai novērstu šķēršļus, kas rodas no atšķirībām valstu likumos un citos normatīvajos aktos par Eiropas darbu atbalstīšanu, Direktīvā 89/552/EEK, ko groza ar šo direktīvu, ir noteikumi, kuru mērķis ir saskaņot attiecīgos likumus; tā kā šādos noteikumos, kas parasti mēģina liberalizēt tirgu, jābūt klauzulām, kuras saskaņo konkurences apstākļus;
- (25) tā kā turklāt Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 128. panta 4. punktā paredzēts, ka Kopiena, rīkojoties saskaņā ar citiem Līguma noteikumiem, ņem vērā kultūras aspektus;
- (26) tā kā *Zaļā grāmata* par stratēģiskajiem variantiem Eiropas programmu industrijas stiprināšanai Eiropas Savienības audiovizuālās politikas kontekstā, ko Komisija pieņēmusi 1994. gada 7. aprīlī, *inter alia* izvirza pasākumus Eiropas darbu atbalstīšanai, lai tālāk attīstītu šo sektoru; tā kā programma *Media II*, kas cenšas veicināt izglītību, attīstību un programmu izplatīšanu audiovizuālajā sektorā, ir plānota arī Eiropas darbu attīstības nodrošināšanai; tā kā Komisija ir ierosinājusi, ka Eiropas darbu veidošana būtu jāveicina ar tādiem Kopienas mehānismiem kā Garantiju fonds;
- (27) tā kā raidorganizācijas, programmu veidotāji, producenti, autori un citi eksperti būtu jārosina veidot sīkāk izstrādātas koncepcijas un stratēģijas nolūkā attīstīt Eiropas audiovizuālās mākslas filmas, kas ir adresētas starptautiskai auditorijai;
- (28) tā kā papildus iepriekš minētajiem apsvērumiem ir jārada apstākļi, lai uzlabotu konkurenci programmu ražošanā; tā kā ziņojumi par Direktīvas 89/552/EEK 4. un 5. panta piemērošanu, kurus Komisija pieņēmusi 1994. gada 3. martā un 1996. gada 15. jūlijā un saskaņā ar minētās direktīvas 4. panta 3. punktu, ļauj secināt, ka pasākumi, lai veicinātu Eiropas darbus, var dot ieguldījumu šādam uzlabojumam, bet jāņem vērā sasniegumi televīzijas raidorganizāciju jomā;
- (29) tā kā uz tiem kanāliem, kuri raida pavisam citās, nevis dalībvalstu valodās, nebūtu jāattiecinā 4. un 5. panta noteikumi; tā kā tomēr, ja šāda valoda vai valodas veido būtisku daļu, bet ne visu kanāla raidlaiku, 4. un 5. panta noteikumi nebūtu jāpiemēro attiecīgajai raidlaika daļai;
- (30) tā kā Eiropas darbu proporcijas ir jāsasniedz, ņemot vērā ekonomisko situāciju; tā kā tādēļ šā mērķa sasniegšanai ir vajadzīga progresīva sistēma;
- (31) tā kā nolūkā veicināt Eiropas darbu ražošanu ir svarīgi, lai Kopiena, ņemot vērā katras dalībvalsts audiovizuālo jaudu un vajadzību aizstāvēt Eiropas Savienībā mazāk lietotās valodas, atbalstītu neatkarīgos producentus; tā kā dalībvalstīm, definējot jēdzienu "neatkarīgais producers", būtu attiecīgi jāņem vērā tādi kritēriji kā īpašuma tiesības uz radošo apvienību, vienai raidorganizācijai piegādāto programmu daudzums un īpašuma tiesības uz sekundārajām autortiesībām;
- (32) tā kā jautājums par īpašu laika sadalījumu katra veida televīzijas kinematogrāfisko darbu demonstrēšanai, pirmām kārtām ir jautājums, kurš jāizšķir, slēdzot līgumus starp ieinteresētajām pusēm vai iesaistītajiem profesionāļiem;
- (33) tā kā cilvēku lietošanai paredzēto medikamentu reklāma ir pakļauta Direktīvas 92/28/EEK⁽¹⁾ noteikumiem;

(1) OV L 113, 30.4.1992., 13. lpp.

- (34) tā kā dienas raidlaiks, kas veltīts raidorganizācijas paziņojumiem par pašas programmām un palīgproduktiem, kas atvasināti tieši no šīm programmām, vai valsts paziņojumiem un aicinājumiem ziedot, ir bez maksas, tas nav jāiekļauj maksimālajā dienas vai stundas raidlaika apjomā, ko atvēl reklāmai un televeikalam;
- (35) tā kā, lai izvairītos no konkurences traucējumiem, šo ierobežojumu attiecina tikai uz paziņojumiem, kas attiecas uz produktiem, kam ir divējāds raksturs, jo tie ir gan palīgprodukti, gan arī tieši atvasināti no attiecīgās programmas; tā kā termins "palīgprodukti" attiecas uz produktiem, kas ir īpaši veidoti, lai dotu skatītājiem iespēju gūt lielāku labumu no šīm programmām vai varētu paši tajās piedalīties;
- (36) tā kā nolūkā attīstīt televeikalu — ekonomiski svarīgu darbību operatoriem kopumā un preču un pakalpojumu labu noietu Kopienā — ir būtiski mainīt normas par raidlaiku un nodrošināt patērētāju augsta līmeņa aizsardzību, izstrādājot atbilstīgus standartus, kas nosaka šādu raidījumu formu un saturu;
- (37) tā kā kompetentām valsts iestādēm, pārtraugot attiecīgu noteikumu ieviešanu, ir svarīgi spēt atšķirt, pirmkārt, attiecībā uz kanāliem, kas nav pilnībā veltīti televeikalam, raidlaiku, kas atvēlēts televeikalam, reklāmas klipiem un citām reklāmas formām laikā starp citiem raidījumiem, un, otrkārt, raidlaiku, kas veltīts tieši televeikala skatlogam; tā kā tādēļ ir nepieciešami un pietiekami, lai katra televeikala skatlogs būtu skaidri iezīmēts ar optiskiem un akustiskiem līdzekļiem vismaz šā skatloga pārraidīšanas sākumā un beigās;
- (38) tā kā Direktīvu 89/552/EEK, ko groza ar šo direktīvu, piemēro kanāliem, kas veltīti vienīgi televeikalam vai pašreklāmai, bez tādiem ierastiem programmas elementiem kā ziņas, sporta pārraides, mākslas filmas, dokumentālās filmas, teātra izrādes, tikai šīs direktīvas mērķiem un neierobežojot citu Kopienas dokumentu piemērošanu šādiem kanāliem;
- (39) tā kā jāskaidro, ka pašreklāma ir īpaša reklāmas forma, kurā raidorganizācija atbalsta pati savu produkciju, pakalpojumus, programmas vai kanālus; tā kā jo īpaši reklāmkadri, kas veidoti no programmu fragmentiem, jāuzskata par programmām; tā kā pašreklāma ir jauna un relatīvi nepazīstama parādība un noteikumi attiecībā uz to var tāpēc būt īpaši jāpārskata nākotnē šīs direktīvas izpētes gaitā;
- (40) tā kā ir jāpaskaidro noteikumi nepilngadīgo fiziskās, garīgās un tikumiskās attīstības aizsardzībai; tā kā skaidras atšķirības iedibināšanai starp programmām, kas ir pakļautas pilnīgam aizliegumam, un programmām, ko var atļaut, ja vien lieto piemērotus tehniskos līdzekļus, būtu jāatbilst sabiedrības interesēm, ko pauž valstis un Kopiena;
- (41) tā kā no šajā direktīvā attiecībā uz nepilngadīgo aizsardzību un sabiedrisko kārtību nav paredzēts, ka attiecīgie pasākumi jāievieš, iepriekš noteikti veicot televīzijas pārraizi pārbaudi;
- (42) tā kā tās izpētes gaitā, ko Komisija veikusi sadarbībā ar kompetentām dalībvalsts iestādēm par iespējamām priekšrocībām un nepilnībām vai turpmākiem pasākumiem, lai veicinātu vecāku vai aizbildņu veiktu to programmu kontroli, kuras nepilngadīgie varētu skatīties, *inter alia* radies uzskats, ka ir vēlams:
- izvirzīt prasību apgādāt jaunus televizorus ar tehniskām ierīcēm, kas ļauj vecākiem vai aizbildņiem izvēlēties noteiktas programmas,
 - izveidot piemērotas vērtēšanas sistēmas,
 - veicināt to, ka televīziju ģimene skatās kopā, un citus izglītojošus un izpratni veicinošus pasākumus,
 - ņemot vērā Eiropā un citur šajā jomā gūto pieredzi, kā arī ieinteresēto pušu, piemēram, raidorganizāciju, producentu, izglītības darbinieku, plašsaziņas līdzekļu speciālistu un attiecīgo asociāciju, viedokli,
- nolūkā iesniegt piemērotus priekšlikumus likumdošanas vai citiem pasākumiem, ja vajadzīgs, pirms 26. pantā noteiktā termiņa;
- (43) tā kā jāgroza Direktīva 89/552/EEK, lai pavērtu iespēju fiziskām vai juridiskām personām, kas nodarbojas ar tādu medikamentu ražošanu vai tirdzniecību un ārstniecību, kas ir pieejama tikai ar ārsta norīkojumu, sponsorēt televīzijas programmas, ar noteikumu, ka šāda sponsorēšana nav pretrunā ar medikamentu un ārstniecības, kas pieejama tikai ar ārsta norīkojumu, televīzijas reklāmas aizliegumu;

(44) tā kā gan Direktīvā 89/552/EEK, gan šajā direktīvā ir pieņemta pieeja sasniegt būtisku saskaņu, kas ir vajadzīga un pietiekama, lai nodrošinātu televīzijas raidījumu brīvu apriti Kopienā; tā kā dalībvalstis patur brīvību piemērot to jurisdikcijā esošajiem raidītājiem sīkāk izstrādātas vai stingrākas normas jomās, ko koordinē šī direktīva, ietverot *inter alia* noteikumus attiecībā uz valodas politikas mērķu sasniegšanu, sabiedrības interešu aizsardzību sakarā ar televīzijas lomu informācijas, izglītības, kultūras un izklaides sniegšanā, vajadzību aizsargāt informācijas industrijas un plašsaziņas līdzekļu plurālismu un konkurences aizsardzību nolūkā izvairīties no dominējoša stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas un/vai dominējoša stāvokļa izveidošanas vai nostiprināšanas, apvienošanās, līgumu, iegādes vai līdzīgu iniciatīvu ceļā; tā kā šādiem noteikumiem jāatbilst Kopienas tiesībām;

(45) tā kā mērķi atbalstīt audiovizuālās produkcijas ražošanu Eiropā var īstenot atsevišķās dalībvalstīs šo valstu raidpakalpojumu sistēmā, *inter alia* definējot sabiedrības interešu misiju konkrētās raidorganizācijās, ietverot pienākumu būtiski veicināt ieguldījumus Eiropas darbu veidošanai;

(46) tā kā Līguma par Eiropas Savienību B pantā noteikts, ka viens no mērķiem, kas Savienībai sev jāizvirza, ir pilnībā uzturēt spēkā *acquis communautaire*,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 89/552/EEK ar šo groza šādi:

1. Tās 1. pantā:

a) iekļauj šādu jaunu b) apakšpunktu:

“b) “raidorganizācija” ir fiziska vai juridiska persona, kam ir redakcionāla atbildība par televīzijas programmu struktūru a) apakšpunkta nozīmē un kas raida tās pati vai ar trešo personu starpniecību;”

b) iepriekšējais apakšpunkts b) kļūst par apakšpunktu c), un to lasa šādi:

“c) “televīzijas reklāma” ir jebkurš paziņojums raidījumā vai nu par samaksu, vai līdzīgu atlīdzību vai valsts vai privāta uzņēmuma raidījums pašreklāmas nolūkā sakarā ar tirdzniecību, uzņēmējdarbību, amatu vai profesiju, lai veicinātu preču vai pakalpojumu, to skaitā nekustamā īpašuma, tiesību un pienākumu, piedāvājumu par samaksu;”

c) iepriekšējie apakšpunkti c) un d) kļūst par apakšpunktiem d) un e);

d) pievieno šādu punktu:

“f) “televeikals” ir tiešs piedāvājums, pārraidīts sabiedrībai nolūkā piedāvāt preces vai pakalpojumus, to skaitā nekustamo īpašumu, tiesības un pienākumus, par atlīdzību.”

2. Ar šādu pantu aizstāj 2. pantu:

“2 pants

1. Katra dalībvalsts nodrošina, lai visi tās jurisdikcijā esošo televīzijas raidorganizāciju raidītie raidījumi atbilstu šīs dalībvalsts raidījumiem piemērojamaļai tiesību sistēmai.

2. Šajā direktīvā dalībvalsts jurisdikcijā esošās raidorganizācijas ir:

— tās, kuras atrodas šajā dalībvalstī saskaņā ar 3. punktu,

— tās, uz kurām attiecas 4. punkts.

3. Šajā direktīvā uzskata, ka raidorganizācija atrodas dalībvalstī šādos gadījumos:

a) raidorganizācijas galvenais birojs ir šajā dalībvalstī, un visus redakcionālas dabas lēmumus par programmu plāniem pieņem šajā dalībvalstī;

b) ja raidorganizācijas galvenais birojs ir vienā dalībvalstī, bet visus redakcionālas dabas lēmumus par programmu plāniem pieņem citā dalībvalstī, tad uzskata, ka raidorganizācija atrodas tajā dalībvalstī, kurā darbojas televīzijas raidījuma veidošanā iesaistītā darbaspēka nozīmīga daļa; ja televīzijas raidījuma sagatavošanā iesaistītā darbaspēka nozīmīga daļa darbojas katrā no šīm dalībvalstīm, tad uzskata, ka raidorganizācija atrodas tajā dalībvalstī, kurā

ir raidorganizācijas galvenais birojs; ja nevienā no šīm dalībvalstīm nedarbojas televīzijas raidījuma veidošanā iesaistītā darbaspēka nozīmīga daļa, tad uzskata, ka raidorganizācija atrodas tajā dalībvalstī, kurā tā pirmo reizi sākusī raidīt saskaņā ar šīs valsts tiesību sistēmu, ar noteikumu, ka tā uztur stabilu un efektīvu saikni ar šīs dalībvalsts ekonomiku;

c) ja raidorganizācijas galvenais birojs ir dalībvalstī, bet visus redakcionālas dabas lēmumus par programmu plāniem pieņem trešā valstī vai arī otrādi, uzskata, ka raidorganizācija atrodas attiecīgajā dalībvalstī, ar noteikumu, ka šajā dalībvalstī darbojas nozīmīga daļa televīzijas raidījuma sagatavošanā iesaistītā darbaspēka.

4. Uzskata, ka raidorganizācijas, kam nav piemērojami 3. punktā minētie noteikumi, atrodas dalībvalsts jurisdikcijā šādos gadījumos:

- a) tās izmanto šīs dalībvalsts piešķirto frekvenci;
- b) kaut gan tās neizmanto dalībvalsts piešķirto frekvenci, tās tomēr izmanto tā satelīta jaudu, kurš pieder šai dalībvalstij;
- c) kaut gan tās neizmanto ne šīs dalībvalsts piešķirto frekvenci, ne tā satelīta jaudu, kurš pieder šai dalībvalstij, tās tomēr izmanto satelīta augšupejošo saiti, kas atrodas šajā dalībvalstī.

5. Ja to, kuras dalībvalsts jurisdikcijā ir raidorganizācija, nevar noteikt saskaņā ar 3. un 4. punktu, kompetentā dalībvalsts ir tā, kurā raidorganizācija veic uzņēmējdarbību 52. panta nozīmē un saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

6. Šī direktīva nav piemērojama raidījumiem, kas domāti uztveršanai tikai trešās valstīs un ko tieši vai netieši neuztver auditorija vienā vai vairākās dalībvalstīs."

3. Direktīvā iekļauj šādu pantu:

"2.a pants

1. Dalībvalsts nodrošina uztveršanas brīvību un neierobežo televīzijas raidījumu retranslāciju savā teritorijā no citām

dalībvalstīm to apsvērumu dēļ, kas attiecas uz jomām, kuras koordinē šī direktīva.

2. Dalībvalstis uz laiku var pieļaut atkāpi no 1. punkta šādos gadījumos:

- a) no citas dalībvalsts raidīts televīzijas raidījums nepārprotami, nopietni un būtiski pārkāpj 22. panta 1. vai 2. punktu un 22.a pantu;
- b) iepriekšējos 12 mēnešos laikā raidorganizācija vismaz divreiz ir pārkāpusi šo noteikumu(-us);
- c) attiecīgā dalībvalsts rakstiski ir paziņojusi raidorganizācijai un Komisijai par iespējamiem pārkāpumiem un par tās nodomu atbilstīgi rīkoties, ja šādi pārkāpumi atkal atkārtotos;
- d) apspriešanās ar raidītāju dalībvalsti un Komisiju 15 dienu laikā no c) apakšpunktā minētā paziņojuma iesniegšanas nav noslēgusies ar izlīgumu, un iespējamais pārkāpums turpinās.

Divu mēnešu laikā pēc paziņojuma par dalībvalsts veiktajiem pasākumiem Komisija izlemj, vai šie pasākumi atbilst Kopienas tiesību aktiem. Ja tā izlemj, ka neatbilst, dalībvalstij prasa steidzami izbeigt attiecīgos pasākumus.

3. Šā panta 2. punkts neierobežo nevienu procedūru, tiesiskās aizsardzības līdzekli vai sankciju par attiecīgajiem pārkāpumiem dalībvalstī, kuras jurisdikcijā ir attiecīgā raidorganizācija."

4. Direktīvas 3. pantu aizstāj ar šādu:

"3. pants

1. Dalībvalstis patur tiesības prasīt, lai to jurisdikcijā esošās televīzijas raidorganizācijas ievērotu sīkāk izstrādātas vai stingrākas normas jomās, uz ko attiecas šī direktīva.

2. Dalībvalstis savā tiesību sistēmā ar atbilstīgiem līdzekļiem nodrošina, lai to jurisdikcijā esošās televīzijas raidorganizācijas efektīvi izpildītu šīs direktīvas noteikumus.

3. Pasākumos ietilpst atbilstīgas procedūras tieši ietekmētajām trešajām personām, to skaitā citu dalībvalstu pilsoņiem, kas ļauj griezties kompetentās tiesu vai citās iestādēs, lai panāktu efektīvu direktīvas ievērošanu saskaņā ar valsts noteikumiem.

3.a pants

1. Katra dalībvalsts var veikt pasākumus saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, lai nodrošinātu, ka tās jurisdikcijā esošās raidorganizācijas izņēmuma kārtā neraidītu notikumus, ko šajā dalībvalstī uzskatītu par īpaši svarīgiem sabiedrībai, tādā veidā, ka ievērojamai šīs dalībvalsts sabiedrības daļai ir liegta iespēja sekot šādiem notikumiem tiešraidē vai vēlākās reportāžās brīvā televīzijā. Ja šī raidorganizācija tā rīkojas, attiecīgā dalībvalsts izveido sarakstu ar noteiktiem notikumiem, valsts vai starptautiskiem pasākumiem, kurus tā uzskata par ļoti būtiskiem sabiedrībai. To veic skaidri un atklāti, un savlaicīgi. To veicot, attiecīgā dalībvalsts arī nosaka, vai šos pasākumus vajadzētu atspoguļot tiešraidē pilnībā vai daļēji vai vajadzības gadījumā vai objektīvu iemeslu dēļ valsts interesēs tos pilnībā vai daļēji raidīs vēlāk.

2. Dalībvalstis steidzami informē Komisiju par jebkuriem pasākumiem, kas veikti vai kas jāveic, ievērojot 1. punktu. Trīs mēnešu laikā pēc paziņojuma Komisija pārbauda, vai šie pasākumi atbilst Kopienas tiesību aktiem, un paziņo to citām dalībvalstīm. Tā prasa Komitejas atzinumu, kas izstrādāts, ievērojot 23.a pantu. *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī* tā steidzami publicē informāciju par veiktajiem pasākumiem un vismaz reizi gadā dalībvalstu veikto pasākumu apvienoto sarakstu.

3. Dalībvalstis savu tiesību sistēmā ar pienācīgiem līdzekļiem nodrošina, ka tās jurisdikcijā esošās raidorganizācijas pēc šīs direktīvas publicēšanas datuma izņēmuma kārtā neizmanto savas nopirktās ekskluzīvās tiesības un neliegtu būtiskai citas dalībvalsts sabiedrības daļai iespēju sekot līdzīgi notikumiem, ko šī cita dalībvalsts saskaņā ar iepriekšējiem punktiem plāno raidīt tiešraidē pilnībā vai daļēji vai arī vajadzības gadījumā vai objektīvu iemeslu dēļ valsts interesēs tos vēlāk pilnībā vai daļēji raidīs brīvā televīzijā, kā noteikusi šī cita dalībvalsts saskaņā ar 1. punktu."

5. Direktīvas 4. panta 1. punktā vārdus "un teleteksta pakalpojumiem" aizstāj ar vārdiem "teleteksta pakalpojumiem un televēstnešiem".

6. Direktīvas 5. pantā vārdus "un teleteksta pakalpojumiem" aizstāj ar vārdiem "teleteksta pakalpojumiem un televēstnešiem".

7. Direktīvas 6. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) darbi, kas tapuši dalībvalstīs;"

b) panta 1. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

"b) un c) apakšpunkta noteikumus piemēro darbiem, kas tapuši dalībvalstīs, ar nosacījumu, ka šo valstu veiktie pasākumi nav diskriminējoši attiecībā uz trešām valstīm.";

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minētie darbi ir darbi, ko vieni paši vai sadarbībā ar veidotājiem, kas reģistrēti vienā vai vairākās dalībvalstīs, ir veidojuši veidotāji, kas reģistrēti vienā vai vairākās Eiropas trešās valstīs, ar kurām Kopiena ir noslēgusi līgumus attiecībā uz audiovizuālo sektoru, ja šos darbus galvenokārt ir veidojuši autori un darbinieki, kas pastāvīgi uzturas vienā vai vairākās Eiropas valstīs.";

d) panta 4. punkts kļūst par 5. punktu, un iekļauj šādu punktu:

"4. Darbus, kas nav Eiropas darbi 1. punkta nozīmē, bet ir tapuši pēc divpusēja sadarbības līguma starp dalībvalsti un trešo valsti, uzskata par Eiropas darbiem, ja līdzveidotāji Kopienā nodrošina lielāko kopējo ražošanas izmaksu daļu un ražošanu nekontrolē viens vai vairāki producenti, kas ir reģistrēti teritorijā, kura atrodas ārpus dalībvalstīm.";

e) jaunajā 5. punktā vārdus "1. panta" aizstāj ar vārdiem "1. un 4. panta".

8. Direktīvas 7. pantu aizstāj ar šādu:

"7. pants

Dalībvalstis nodrošina, lai viņu jurisdikcijā esošās raidorganizācijas neraidītu nevienu kinematogrāfisku darbu citā laikā kā vien tajā, par ko ir panākta vienošanās ar autortiesību īpašniekiem."

9. Direktīvas 8. pantu svīturo.

10. Direktīvas 9. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"9. pants

Šo nodaļu nepiemēro attiecībā uz televīzijas raidījumiem, kas adresēti vietējai auditorijai un kas nepieder pie valsts komunikāciju tīkla."

11. Direktīvas IV nodaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

"Televīzijas reklāma, sponsorēšana un televēstnešiem"

12. Direktīvas 10. pantu aizstāj ar šādu:

"10. pants

1. Televīzijas reklāma un televeikals ir skaidri pazīstams un nošķirts no citām programmas daļām ar optiskiem un/vai akustiskiem līdzekļiem.

2. Atsevišķi reklāmas un televeikala iestarpinājumi ir izņēmums.

3. Reklāmā un televeikalā neizmanto metodes, kas iedarbojas uz zemapziņu.

4. Slēpta reklāma un televeikals ir aizliegts."

13. Direktīvas 11. pantu aizstāj ar šādu:

"11. pants

1. Reklāmu un televeikalu iestarpina starp raidījumiem. Ar noteikumu, ka tiek izpildīti šā panta 2. un 5. punkta nosacījumi, ņemot vērā dabiskās pauzes un raidījuma ilgumu un raksturu, reklāmas un televeikala klipus drīkst arī iestarpināt raidījumos tā, lai neiznīcinātu raidījuma vienotību un vērtību un neierobežotu autortiesību īpašnieku tiesības.

2. Raidījumos, kas sastāv no neatkarīgām daļām, vai sporta un līdzīgi veidotos raidījumos, un izrādēs ar starpbrižiem reklāmu un televeikalu iestarpina tikai starp daļām vai starpbrižos.

3. Tādu audiovizuālu darbu kā mākslas vai televīzijas filmas raidīšanu (izņemot daudzseriju filmas, seriālus, vieglas izklaides programmas un dokumentālās filmas), ja to plānotais laiks pārsniedz 45 minūtes, var vienreiz pārtraukt ik pēc 45 minūtēm. Biežākus pārtraukumus pieļauj, ja raidījuma plānotais laiks vismaz par 20 minūtēm pārsniedz divus vai vairākus pilnus 45 minūšu periodus.

4. Ja reklāma vai televeikals pārtrauc raidījumus, kas nav minēti 2. punktā, starp reklāmas vai televeikala pauzēm būtu jāpaiet vismaz 20 minūtēm

5. Reklāmas un televeikalu neiestarpina nekādās reliģisku ceremoniju pārraidēs. Ziņas un jaunāko notikumu apskatus, dokumentālās filmas, reliģiskus un bērnu raidījumus, ja to plānotais laiks ir mazāks par 30 minūtēm, nepārtrauc ar reklāmu vai televeikalu. Ja to plānotais laiks ir 30 minūtes vai vairāk, piemēro iepriekšējo punktu noteikumus."

14. Direktīvas 12. pantā ievadvārdus aizstāj ar šādu:

"Televīzijas reklāma un televeikals nedrīkst:"

15. Direktīvas 13. pantu aizstāj ar šādu:

"13. pants

Jebkuri cigarešu un citu tabakas izstrādājumu televīzijas reklāmas un televeikala veidi ir aizliegti."

16. Direktīvas 14. panta līdzšinējais teksts kļūst par 1. punktu, un tam pievieno šādu punktu:

"2. To medikamentu televeikals, kuriem vajadzīga reģistrācijas apliecība Padomes 1965. gada 26. janvāra Direktīvas 65/65/EEK par normatīvo un administratīvo aktu noteikumu tuvināšanu attiecībā uz medikamentiem (*) nozīmē, kā arī televeikals ārstniecībai ir aizliegts.

(*) OV 22, 9.2.1965., 369. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 93/39/EEK (OV L 214, 24.8.1993., 22. lpp.)."

17. Direktīvas 15. pantā ievadvārdus aizstāj ar šādiem:

"Alkoholisko dzērienu televīzijas reklāma un televeikals atbilst šādiem kritērijiem:"

18. Direktīvas 16. panta līdzšinējais teksts kļūst par 1. punktu, un tam pievieno šādu punktu:

"2. Televeikals atbilst 1. punktā minētajām prasībām un turklāt nemudina nepilngadīgos slēgt līgumus attiecībā uz preču un pakalpojumu pārdošanu vai izīrēšanu."

19. Direktīvas 17. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Televīzijas raidījumus nedrīkst sponsorēt uzņēmumi, kuru pamatnodarbošanās ir cigarešu un citu tabakas izstrādājumu ražošana vai tirdzniecība.;"

b) panta 3. punkts kļūst par 4. punktu, un iekļauj šādu punktu:

"3. Ja televīzijas raidījumus sponsorē uzņēmumi, kuru darbība ir saistīta ar medikamentu ražošanu vai tirdzniecību un ārstniecību, var reklamēt uzņēmuma vārdu vai tēlu, bet nedrīkst reklamēt īpašus medikamentus vai ārstniecību, kas ir atļauta tikai ar ārsta norīkojumu dalībvalstī, kuras jurisdikcijā ir raidorganizācija."

20. Direktīvas 18. pantu aizstāj ar šādu:

“18. pants

1. Televeikala klipu, reklāmas klipu un citu reklāmas veidu raidlaika kopapjoms, izņemot televeikala skatlogus 18.a panta nozīmē, nepārsniedz 20 % no dienas raidlaika. Reklāmas klipu kopapjoms nepārsniedz 15 % no dienas raidlaika.

2. Reklāmas klipu un televeikala klipu kopapjoms vienā stundā nepārsniedz 20 %.

3. Šajā pantā reklāma nav:

— raidorganizācijas paziņojumi sakarā ar pašas veidotajām programmām un palīgproduktiem, kas atvasināti tieši no šīm programmām,

— valsts ziņojumi sabiedrībai un aicinājumi ziedot, ko pāraida bez maksas.”

21. Iekļauj šādu pantu:

“18.a pants

1. Skatlogi, kas veltīti televeikala pārraidīšanai kanālā, kas nav tikai televeikala kanāls, ir vismaz 15 minūšu gari un bez pārtraukumiem.

2. Maksimālais skatlogu daudzums dienā ir astoņi. To kopējais ilgums nepārsniedz trīs stundas dienā. Ar optiskiem un akustiskiem līdzekļiem ir skaidri jānorāda, ka tie ir televeikala skatlogi.”

22. Direktīvas 19. pantu aizstāj ar šādu:

“19. pants

Direktīvas I, II, IV, V, VI, VIa un VII nodaļu piemēro *mutatis mutandis* kanāliem, kas veltīti tikai televeikalam. Šajos kanālos reklāmu atļauj tikai atbilstīgi diennakts normai, kas noteikta 18. panta 1. punktā. 18. panta 2. punktu nepiemēro.”

23. Iekļauj šādu pantu:

“19.a pants

Direktīvas I, II, IV, V, VI, VIa un VII nodaļu piemēro *mutatis mutandis* kanāliem, kas veltīti tikai pašreklāmai. Citus reklāmas veidus šajos kanālos atļauj tikai atbilstīgi normai, kas noteikta saskaņā ar 18. panta 1. un 2. punktu. Šo noteikumu jo īpaši pārskata saskaņā ar 26. pantu.”

24. Direktīvas 20. pantu aizstāj ar šādu:

“20. pants

Neierobežojot 3. pantu, dalībvalstis, ņemot vērā Kopienas tiesību aktus, paredz citādus nosacījumus nekā tie, kas noteikti 11. panta 2. līdz 5. punktā un 18. un 18.a pantā attiecībā uz raidījumiem, kuri domāti tikai savas valsts teritorijai un kurus nevar tieši vai netieši uztvert vienā vai vairākās citās dalībvalstīs.”

25. Direktīvas 21. pantu svīturo.

26. Direktīvas V nodaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Nepilngadīgo aizsardzība un sabiedriskā kārtība”

27. Direktīvas 22. pantu aizstāj ar šādu:

“22. pants

1. Dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka to jurisdikcijā esošās televīzijas raidorganizācijas savās pārraidēs neiekļauj raidījumus, kas varētu nopietni kaitēt nepilngadīgo fiziskajai, garīgajai vai tikumiskajai attīstībai, jo īpaši tādus raidījumus, kuros iekļauta pornogrāfija vai nepamatota vardarbība.

2. Šā panta 1.punktā paredzētos pasākumus attiecina arī uz citiem raidījumiem, kas varētu kaitēt nepilngadīgo fiziskajai, garīgajai vai tikumiskajai attīstībai, izņemot gadījumus, kad, izvēloties raidlaiku vai jebkurus tehniskos līdzekļus, ir nodrošināts, ka apraides zonā nepilngadīgie parasti šos raidījumus neredzēs un nedzirdēs.

3. Turklāt, kad šādas programmas pārraida nekodētā veidā, dalībvalstis nodrošina, lai pirms tām būtu akustisks brīdinājuma signāls vai tās iezīmētu ar vizuālu simbolu visā programmas garumā.”

28. Iekļauj šādu pantu:

“22.a pants

Dalībvalstis nodrošina, lai raidījumos nebūtu nekādas rasu, dzimumu vai tautību naida kurināšanas.”

29. Iekļauj šādu pantu:

“22.b pants

1. Komisija šīs nodaļas piemērošanai pievērš īpašu uzmanību ziņojumā, kas paredzēts 26. pantā.

2. Viena gada laikā pēc šīs direktīvas publicēšanas datuma Komisija sadarbībā ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm veic pētījumu par tālāku pasākumu iespējamām priekšrocībām un nepilnībām nolūkā veicināt vecāku vai aizbildņu

kontroli par programmām, ko skatās nepilngadīgie. Šis pētījums *intera alia* aplūko, vai ir vēlams:

- izvirzīt prasību, lai jaunajiem televizoriem būtu nodrošināts tāds tehniskais aprīkojums, kas ļautu vecākiem vai aizbildņiem izvēlēties noteiktas programmas,
- izveidot attiecīgas vērtēšanas sistēmas,
- veicināt to, ka televīziju ģimene skatās kopā, un veikt citus izglītojošus un izpratni veidojošus pasākumus,
- ņemt vērā šajā jomā uzkrāto pieredzi Eiropā un citur, kā arī tādu ieinteresēto pušu domas kā raidorganizācijas, raidījumu veidotāji, izglītības darbinieki, plašsaziņas līdzekļu speciālisti un attiecīgas asociācijas.”

30. Direktīvas 23. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Neierobežojot citus noteikumus, ko dalībvalstis pieņēmušas saskaņā ar civilajām, administratīvajām vai krimināltiesībām, neatkarīgi no pilsonības vai valsts piederības jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, kuras likumīgajām interesēm ir nodarīts kaitējums, jo īpaši, ja televīzijas raidījumā nepareizi atspoguļota fakta dēļ ir aizskarta tās reputācija un labā slava, ir jābūt tiesībām uz atbildi vai līdzvērtīgu tiesiskās aizsardzības līdzekli. Dalībvalstis nodrošina, ka tiesību uz atbildi vai līdzvērtīgu tiesiskās aizsardzības līdzekļa izmantošanu nekavē nepamatotu noteikumu vai nosacījumu uzspiešana. Atbildi nosūta saprātīgā laikā pēc pieprasījuma pamatošanas un tādā laikā un veidā, kas atbilst pārraidei, uz ko ir attiecināms pieprasījums attiecas.”

31. Pēc 23. panta iekļauj šādu jaunu VIa nodaļu.

“VIa NODAĻA

Kontaktkomiteja

23.a pants

1. Komisijas aizgādībā izveido kontaktkomiteju. Tā sastāv no dalībvalstu kompetento iestāžu pārstāvjiem. Tās priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis, un tā sanāk vai nu pēc priekšsēdētāja ierosmes, vai pēc dalībvalsts deleģācijas lūguma.

2. Šīs komitejas uzdevumi ir:

- a) veicināt šīs direktīvas efektīvu īstenošanu, noturot regulāras apspriedes par jebkurām praktiskām problēmām, kas rastos tās piemērošanas gaitā, jo īpaši, piemērojot

2. pantu, kā arī apspriedes par jebkuriem citiem jautājumiem, domu apmaiņu par kuriem uzskata par lietderīgu;

- b) sniegt atzinumus pēc savas ierosmes vai atzinumus, ko prasa Komisija, par šīs direktīvas noteikumu piemērošanu dalībvalstīs;
- c) būt par sanāksmes vietu viedokļu apmaiņai par jautājumiem, kas būtu jāiztirzā ziņojumos, kuri, ievērojot 4. panta 3. punktu, dalībvalstīm jāiesniedz par to metodiķu, par kompetenci 25.a pantā minētajiem neatkarīgajiem pētījumiem, par pieteikumu vērtēšanu šajā nolūkā un par pašiem pētījumiem;
- d) pārrunāt to regulāro apspriežu iznākumu, kas Komisijai ir ar raidorganizāciju pārstāvjiem, raidījumu veidotājiem, patērētājiem, ražotājiem, pakalpojumu sniedzējiem, arodbiedrībām un radošajām apvienībām;
- e) veicināt starp dalībvalstīm un Komisiju informācijas apmaiņu par stāvokli un regulējošu darbību attīstību attiecībā uz televīzijas raidpakalpojumiem, ņemot vērā Kopienas audiovizuālo politiku, kā arī attiecīgu tehnikas attīstību;
- f) pārbaudīt jebkuras šīs jomas attīstības tendences, domu apmaiņa par ko šķiet lietderīga.”

32. Iekļauj šādu pantu:

“25.a pants

Līdz 2002. gada 30. jūnijam veic turpmāku pārbaudi, kā noteikts 4. panta 4. punktā. Tajā ņem vērā gan Kopienā, gan valstu līmenī veiktos neatkarīgos pētījumus par attiecīgi veikto pasākumu ietekmi.”

33. Direktīvas 26. pantu aizstāj ar šādu:

“26. pants

Ne vēlāk kā līdz 2000. gada 31. decembrim un pēc tam ik pēc diviem gadiem Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs grozītās direktīvas piemērošanu un, ja vajadzīgs, izstrādā turpmākus priekšlikumus, lai to pielāgotu pārmaiņām televīzijas apraides jomā, jo īpaši, ņemot vērā jaunākos tehnoloģijas sasniegumus.”

2. pants

1. Dalībvalstīs līdz 1998. gada 31. decembrim stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis paredz šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus galvenos savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1997. gada 30. jūnijā

Parlamenta vārdā —

priekšsēdētājs

J. M. GIL-ROBLES

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

A. NUIS